

Forslag

til

Lov om fornyelse af kollektive overenskomster på landbrugsområdet.

Fremsat den 30. april 1969 af *arbejdsministeren*.

§ 1. De kollektive overenskomster mellem organisationer og enkeltvirksomheder under Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger på den ene side og organisationer under Landsorganisationen i Danmark samt Mælkeri-Industriarbejdernes Forbund på den anden side, der er opsagt til den 1. april 1969, fornys fra denne dato at regne og indtil den 1. april 1971 med de ændringer, om hvilke der er enighed mellem parterne, samt de ændringer, der følger af afgørelse efter § 3.

§ 2. De arbejdsstandsninger, der måtte være iværksat som følge af uoverensstemmelserne vedrørende overenskomsternes fornyelse, skal bringes til ophør, således at arbejdet så vidt muligt genoptages dagen efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. De arbejdsstandsninger, der er varslet som følge af de nævnte uoverensstemmelser, må ikke iværksættes.

Stk. 3. I den periode, for hvilken de i § 1 nævnte overenskomster fornys, er iværksættelse af arbejdsstandsninger i øvrigt forbudt efter samme regler, som gælder, når der er indgået kollektiv overenskomst.

§ 3. De uoverensstemmelser mellem parterne, der har medført varsel om arbejdsstandsning, og om hvis løsning der ikke opnås enighed mellem parterne, afgøres af et fællesudvalg bestående af en formand og 6 andre medlemmer. Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger udpeger 3 medlemmer, Landsorganisationen i

Danmark udpeger 2 medlemmer, og Mælkeri-Industriarbejdernes Forbund udpeger 1 medlem. De nævnte 6 medlemmer vælger formanden. Kan der ikke opnås enighed om valget, udpeger præsidenten for høje-steret en højesteretsdommer som formand.

Stk. 2. Ved fællesudvalgets afgørelse tages hensyn til synspunkter og materiale, der har været fremført under parternes indbyrdes forhandlinger og under forhandlingerne i forligsinstitutionen.

Stk. 3. Til afgørelse i fællesudvalget kræves stemmeflerhed blandt de i stk. 1, 2. pkt., nævnte 6 medlemmer. Kan stemmeflerhed ikke opnås, træffes afgørelsen af formanden.

Stk. 4. Fællesudvalgets afgørelse skal træffes senest 4 uger efter lovens ikrafttræden.

§ 4. Spørgsmål vedrørende brud på eller forståelse af de i medfør af § 1 fornyede overenskomster behandles efter samme regler, som gælder, når der er indgået kollektiv overenskomst.

§ 5. Udgifterne til vederlag til fællesudvalgets formand og medlemmer samt til sekretariatsbistand m. v. for fællesudvalget afholdes af statskassen.

§ 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 7. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Inden for det overenskomstområde, der omfatter organisationer og enkeltvirksomheder under Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger på den ene side og organisationer under Landsorganisationen i Danmark samt Mælkeri-Industriarbejdernes Forbund på den anden side, er det ikke lykkedes at nå til enighed om fornyelse af de pr. 1. april 1969 udløbne overenskomster, ej heller under medvirken af Statens Forligsinstitution.

Der truer nu omfattende arbejdsstandsninger af en sådan karakter, at regeringen ikke mener at kunne tage ansvaret for de alvorlige følger, det vil have, såfremt disse områder lammes.

Regeringen fremsætter derfor — i lighed med tidligere lovgivning af denne art — forslag til en lov, hvorefter overenskomsterne fornyes til den 1. april 1971 med de ændringer, om hvilke der er — eller måtte blive — opnået enighed mellem parterne, og således at tilbagestående uoverensstemmelser afgøres af et fællesudvalg bestående af 6 medlemmer udpeget af parterne og en af disse medlemmer — eventuelt af præsidenten for højesteret — udpeget formand.

Forholdet er på nuværende tidspunkt det, at mæglingslovens muligheder for udsættelse har været anvendt fuldt ud, at en række arbejdsstandsninger, der er varslet henholdsvis af forbund under Lands-

organisationen og af organisationer under Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, kan iværksættes fra normal arbejdstids begyndelse den 1. maj 1969 eller kort tid herefter, og at disse arbejdsstandsninger vil omfatte omkring 30.000 lønmodtagere inden for landbrug, skovbrug, planteskoler, gartnerier, slagterier og mejerier.

Efter langvarige og vanskelige forhandlinger forelagde statens forligsmand natten mellem den 28. og 29. april 1969 overenskomsterne en ultimativ skitse til løsning af konflikten. Denne skitse ville blive brugt som grundlag for et mæglingsforslag, såfremt den kunne anbefales af parternes forhandlingsledere. Dette blev ikke tilfældet. Landsorganisationen anbefalede på forbundenes vegne, men landbrugets arbejdsgivere kunne ikke anbefale skitsens fremsættelse som mæglingsforslag.

Denne situation danner baggrunden for det i lovforslagets § 3 omhandlede fællesudvalgs arbejde og afgørelse. For så vidt angår bestemmelserne i lovforslagets § 3, stk. 2, bemærkes, at fællesudvalget ikke i sin afgørelse kan gå ud over de krav, som rettidigt er fremsat parterne imellem. En parts tilslutning til eller forkastelse af et udkast til løsning af konflikten, hvorom enighed ikke er opnået, er ikke forbindende under forhandlingerne for fællesudvalget.